

Een oase vol biodiversiteit

Norinda Fennema is contactpersoon voor het groengebied tussen De Eendracht en Tigeno; een interessante bufferzone met een grote biodiversiteit. Denk aan fazanten, egels en zelfs vossen. Ze vertelt over de waarde van het gebiedje en roept iedereen op er zuinig mee om te gaan.

Tussen beide volkstuinparken ligt een groene bufferzone van enkele tientallen meters breed. De naamloze strook wordt voor het gemak de 'ecozone' genoemd. Vele jaren geleden is daar de helft van de veertig populieren uit veiligheidsoverwegingen geveld. Als compensatie zijn er toen diverse inheemse bomen geplant. Kort daarna vond er door intensief klepelen weer een gigantische kaalslag plaats. Diverse tuinders hebben zich heel druk gemaakt over het node-loze verlies van natuurwaarde. Bij navraag bleek deze ingreep op een logistiek misverstand te berusten. Sinds de oprichting van Flower Power @ Tuinen van West (meer bloemen voor bijen, vlinders en mensen) in 2016, onderhoud ik per-

soonlijk een goede relatie met de beherende instantie, het Recreatieschap (Spaarnwoude). Er wordt nu niet-intensief groenbeheer toegepast, dus niet te vaak en niet alles tegelijk. Dat heeft geresulteerd in een oase vol biodiversiteit.

Hoofdgroenstructuur Amsterdam

Als lokale contactpersoon voor het groengebied, voel ik me er ook verantwoordelijk voor. Meerdere malen heb ik daar allerlei rommel opgeruimd. Tot voor kort stak ik ook een rand reuzenberenklauwen weg langs de eerste doorsteek, zodat tuinders veilig van het ene naar het andere tuinpark konden lopen. Namens Ondernemersvereniging Tuinen van West heb ik in 2022 gezocht de groene verbinding deel uit te laten

maken van de Hoofdgroenstructuur van Amsterdam. Dit verzoek is ingewilligd in de nota van beantwoording. “We zien geen bezwaren in het opnemen van een stadsnatuurverbinding op de strook tussen Tuinpark De Eendracht en Tuinpark TIGENO. Hiermee wordt het natuurnetwerk tussen de Joris van den Berghweg en het Bosch van Drakensteinpad versterkt.”

Lokale ‘big five’

Dankzij de relatieve ontoegankelijkheid en rust leeft in het groengebied de lokale ‘big five’. Egels hebben er hun uitvalsbasis tijdens de winter. ’s Zomers bezoeken zij onze tuinen en helpen ons van heel wat (naakt)slakken af. Ook fazanten waarderen het gebied. Regelmatig horen we ze daar naar elkaar roepen en soms maken ze een uitstapje naar onze tuinen. Elke zomer weer zien we, vooral in de tweede doorgang (Sportlaan naar Hemelsleutel), jonge vossen naar het groengebied rennen. Waarschijnlijk begraven ze daar een deel van hun voedselvoorraad die ze op de

volkstuinparken bij elkaar scharrelen: knaagdieren, vogels, insecten, eieren, aas en vruchten. De schuwe groene spechten zijn in late winter en voorjaar goed hoorbaar met hun luid ‘lachende’ roep. Ze eten vooral mieren en nestelen in door henzelf uitgehakte hopen in oude loofbomen, dus voelen zij zich thuis in het bosperceel. Ransuilen verschansen zich graag in bosranden, hun uitvalsbasis, waarvandaan zij op muizen jagen. Vanaf juni laten de hongerige kuikens (takkelingen) luidkeels van zich horen met langgerekte kreten.

Dumpplaats

Helaas werden de doorgangen door het groengebied deze zomer opnieuw gebruikt als dumpplaats voor snoeiafval en afgedankte rommel. Uiteraard heb ik dit gemeld bij het Recreatieschap en bij de besturen van beide volkstuinparken. Graag doe ik ook hier een oproep: wees zuinig met dit interessante groengebied en laat er niets achter wat er niet hoort.

Norinda Fennema